

[Erhard Jakobsen]

forskellig måde prøver at hjælpe erhvervslivet, når vi så samtidig skræmmer alt modet ud af erhvervslivet ved at sige: men længere fremme ligger restriktioner, miljørestriktioner o. a., der ligger skatter, vi skal nok finde jer dér og dér, og der ligger ikke mindst truslen om angrebet på arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Socialisering er all right, sig det rent ud, lad os stemme om det! Det er én sag. Men at ville opretholde det privatkapitalistiske system og samtidig fjerne eller indskrænke arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet er humbug. Det er derfor, man gør arbejdsgiverne og erhvervslivet bange. All right, vismændenes formand siger rent ud: der må større profit til. Det har vi sagt længe, for selv om det er et grimt ord, er det altså det, der må til; det må man erkende, hvis man vil bevare systemet, og det vil et flertal af befolkningen. Men profitten hjælper ikke, hvis usikkerheden er så stor, som den bliver gang på gang ved de trusler, som snart den ene, snart den anden minister lader lyde.

Ro på arbejdsmarkedet – ja, vi har egentlig kunnet glæde os over, at det har været bedre, end man havde kunnet frygte, og dér har vi fra centrum-demokraterne vel lov til at glæde os en lille smule over den lynaktion, som vi selv foretog for et par år siden. Det var ikke vores idé specielt – der var flere, der havde ideen – men vores lynaktion medvirkede til, at man fik gennemført noget. Jeg er sikker på, at vi havde haft langt flere fysiske blokader her i landet, hvis ikke blokademagerne og ballademagerne havde vidst på forhånd, at politiet er der næsten lige så hurtigt, som de er der, fordi politiet på forhånd ved, at det skal være der og være parat til at tage imod. Jeg tror, vi kan glæde os over det, og regeringen havde fuld forståelse for det, det erkender vi; regeringen medvirkede øjeblikkelig og straks. Det udtaler vi vores glæde over, men vil dog også pege på et par svagheder.

De svagheder har vist sig i Danmarks Radio og på DSBs færger. Vi har i en tidligere situation fået ministerens udtalelse om, at DSBs færger under ingen omstændigheder kan standses helt: ved hjælp af tjenestemænd kan man opretholde trafikken i i hvert fald tilstrækkeligt omfang. Men alligevel kan man altså ad andre veje, med andre midler, lægge store gener i vejen. Hvis det skal løses, er jeg

ikke bange for at foreslå, at flere bringes ind under tjenestemandsregler, og at det til gengæld står klart og tydeligt, at de har forpligtelse til at gøre tjeneste og ikke til at tjene i første række sig selv og på det, de laver.

I Danmarks Radio gælder det endnu mere. Jeg mener, man skal sige rent ud, at det må blive Danmarks Radios opgave at ansætte så mange tjenestemænd i alle mulige afdelinger, at man ikke kan lamme nogen vigtig del af Danmarks Radio ved en strejke, som folk uden for Danmarks Radio eventuelt skal bruge som led i deres aktioner. Det kan en institution, et monopol som Danmarks Radio ikke affinde sig med. Men all right, jeg behøver ikke tale særlig stærkt til regeringen på det punkt, for jeg ved godt, at disse problemer bekymrer regeringen lige så meget, som det bekymrer os, og at man utvivlsomt vil være til at tale med på disse områder.

Vi kan glæde os over den voksende forståelse, der er for landbrugets vilkår og betydning. Når man tænker nogle år tilbage, var der ikke hos byboere megen forståelse for landbruget, der var derimod megen misundelse. Jeg synes, man kan glæde sig over, at der er voksende forståelse for landbrugets vældige betydning i vores valutasituation, for vores beskæftigelse og på mange andre områder.

Til gengæld er det os uforståeligt, at det ikke er muligt i dette ting at fremskaffe et flertal for at stryge de ejendomsskatter, som landbruget i dette land må slås med i langt større omfang end i andre lande. Vi har forsøgt det flere gange, men et flertal vil ikke være med. Det er beklageligt, for det burde være i hele nationens interesse, at man skaffede landbruget den lettelse; beskeden, som den end måtte være, vil det i hvert fald være en opmuntring og en lettelse.

Et andet område, som jeg tror der er stigende forståelse for, er håndværket. Jeg tror, man i stigende grad er klar over, Danmarks vej ikke er den storindustrielle vej, men i høj grad håndværkets vej. Dér kan jeg heller ikke lade være med at glæde mig over, at vi var nogle partier, der i fællesskab forhindrede, at man ødelagde mesterlæren ved på en helt urimelig måde at begunstige én form og skade en anden form. Nu er der frit valg, og lige så vel som vi aldrig kunne drømme om at ville skade EFG-uddannelsen, noterer vi også med tilfredshed, at mesterlæren nu igen